

DEO OPT. MAX. VNI ET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ, ET SANCTO LVCÆ ORTHODOXORVM MEDICORVM PATRONO.

QVÆ STIO MEDICA,
QVODLIBETARIIS DISPV TATIONIBVS MANE DISCVTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XI. FEBRVARII.

M. IACOBO GAMARE Doctore Medico, Præside.

An fascinum impedit Coitum?

985

SEXVS in perfectis animalibus est potestas commiscendi corpora in gratiam generationis, in diuerso partium genitalium temperamento, & dissimili conformatione posita: quam fetibus ingenerant pro virilem stirpem quaris, speminiūm incerta, sinistrum testem præligerat; frustaque exoptes dextrum impleri coniugis sinum. Tumultaria feminum proœcio geminos mares & feminas in una & cadem vteri parte non raro inclusit. Vtique femini, cum decidit, iam impresa est alterius delineandi sexus facultas, non in vnum quam in alterum proclivior: quem definauit, cum nulla vis inimica frangit; idcirco feminam nusquam in marem eusit, nec est naturæ degeneris opus multum; multo minipsonstrum, vt Hermaphroditus & Eunuchus. Quippe sexus animalia eiusdem speciei diuisi, non vt deterior a præstriori; sed vt ambo essent perfecta, variaque obirent munera, rufus vnit, dum mutuo adhæsi, arum genitale colunt, & generationis operi incumbunt, vt sint perpetua: Sic sexus eamdem speciem variat, & assimilat. Quid mari similius quam femina? vnde illa similitudine pronubâ, & amoris conciliarice, ruunt in amplexus, & duo vnum sunt impellente commiscendi corporis desiderio, quo mutuò flagrant: hoc sane nunquam irritum est aut inane in belluis: at nobis nuptie non raro sunt inauspicatae. Attamen vir potens eius opera non infolsens, nec alio distractus affectu, Virginis maturæ claustra nunquam non referat. Si quis fortè voto suo cadit, in illo contigit omnem naturæ functionem, partiumque figuram perueri, & exhausto feminalis humoris commentari, aut segnescere spiritus intercepere, aut neruos omnes tactumque prorsus obstupecere.

CONVENIUNT diebus sexus ut resoluta vtrinque semina coeant, sine hac commixtione, nulla mulier habuit in utero, ne molam quidem, quam sola generat: in hanc feruntur animalia quæque naturali imperi, instigante feminis erumpentes titillatione; quæ ferat catullum statu tempore, nos quilibet, viri tamen brûm, mulieres æstare magis. Vbiq; exundant in nobis sanguis & semen ex vberrimo caloris innati fonte; ideo trepidamus toto corpore ad conspectum & memoriam eximij vultus, ad oscula, & quemvis palpus, & delicias alloquij: his enim coitus incentius commouetur genitalis humor, & in flatum ac veluti spumam versus, occulta pandit partum omnium spiracula patentique alueo per cauæ hepatis & lumborum affluit largissimè; & si solutio libidinis ab attritu pruritus permutum, & durat in tentiginem; moxque nouissima venit voluptas, dum restes semeni etiam in sequori sexu, iam diu à se confectum, in illoque mortuus perfectum euibrant: quo in opere feruenies, omnem rapient partium familiam, ut interea celens omnium functionum munera præter diuinam. Quid igitur inhibeat mares patulas vteri terebrare latebras: vt amissum pudorem deflear virgo, in lustu non est neceesse cruentari lectorum, neque semper hymen disrumpendus est: arctior tantum subest vteri certu explicanda: quo quidem munere melius fungitur vir sanguine & flaua bile, quam nigrâ suffusus, ebrio sobrius, maneque tantum ieiunus, politico & litterato bellicosus; plebis optimates quicque: huique omnes de fascino, aut modo veneris rarii conquerentur.

SE genitale lupi alliget malefica mulier, seu inane ex filo tortili vinculum neçtat; ne puta male ominata, inter stringendum nodum verba, aut quamlibet eius figuram durare in pernicie humani generis. Si te matre virum generuit, mente non credulæ, aut pauida, nec languidore mentulâ, incaſsum te fatuæ mulieris laquei diræque obstringent, qui illuc virginis zonam soluas. Quemadmodum vulnus mali moris non sanatur vnguento sympathetico, aut ciuilem farinæ puluere, nec amulet cedit inulta vñſeribus febris: præterim cum vacillat in eâ superflitione ægrotantis fides, (quæ sola in terdum spem animo, & deinceps corpori sanitatem reddit,) sic licet incantata nunquam, sed pharmaca, & metus & desperatio morbos sibi inuexere quibus nerui vigor flaccidus marcesceret. Libidinem certè crebriter inhibuit animi ægritudo, quæ medicamenta; et si non defunt, quæ frigore suo semen gliscere prohibent; at si plurima propines, erunt non genitali tantum, sed reliquis etiam nervis funesta: si parcere manu vteris, non profici hilum: quæ iactantur *Spinae*, *Convolvulus*, *et vñſeris*, vt succum seminalem, vel flatum multiplicant; non tamen omnibus hominibus *ad diu vñſeris*: sunt quos isthæc è genuino temperamento dimouent caloris excessus ut quibus bilis diluenda meliore succo, his mage conduced ad venerem, laetacum comedere, quam bulbos, erucam, & satyrium. Temperatis hominibus omnium optimè salacitatem cier edacitas, modo non abeat in saginam, quæ vires prægrauerit.

IXXV PA *Leporina* flatu distendunt ilia magis quam genitalia, & crebro vnu ecceci tabem allatura, intura sunt vneri acuendæ; ex his quidem concinnare pocula quæ lafciuim ingenerent, scelus est non omnino fictum: Ea vero illecebris ardoris stimulis destinatum peccus confidient nungquam, nec ad nuptias nolemont prelectabunt: nefas est pariter & inanis labor venena conquiri quæ certa concientia odia, & animorum consenſum, vnam vita huius iuicidante, corrumpant. Pharmacæ hæc, vbi attingunt hominum corpora, vario æstu fanguinem perturbant, nunquam tamen tam diris affectibus mentem implicant, nisi fortè æstufos corporis calor fiat, fumique opaciæ animi luminibus officiant, & insaniam moueant. Iam quis credit villas esse lafcino vires perfringendi corporis, cum quo nulla habet commercia? Anus malefica, etiæ tetro asperæ, illuie vultus deformi, truculentæ voce pueros exterrat, arque inter ocula putri narium & fauicum afflato contaminet, illos tamen non excantabit vel caſuarios, ut ob id macræſtant, multoque minus virum obligavit, ne se marem probet: cum proſtar ſponſa in rubente fedens lafcino vt ſimil abdicare pudore alterum trudit fabulo ſum lafcinum. Ecqua enim vis in lafcinianis obtutu? Ex oculis non emicant spiritus, non eminus valent medio æte illæſo, in alieno corpore spiritus inquinare, aut innocens membrum mutilare. Secus si quoties nocendi auditate flagrat inuidorum animus, vel oculus ad subitum quodlibet faſtidium & ad nutrum immixtus phantasæ, malignos suos spiritus velut fierios ad noſtram pernicie adornaret; precariam traheremus animam inter abditos & vndique strictis infellos mucoones, ſic non mitius ageretur cum humano genere, ſi nuncupata ſemel imprecatio, quādiu nodum ſtrigit ſceleſta mulier, tandis ſitatur impetus ſeminandæ prolis, præter reliqua naturæ desideria vehementissimus in homine, quando & quantum opus est, non aberrant.

NEQUE tamen quocies & quantum volumus, vocata Venus venit, partes quas libido suo iuri mancipavit, moueri non valent, ſi ipsi defuerit, & niſi ipſa vel vñſer vel excitata ſurrexit. Aliquando motus ille importunus eſt nullo poſcente, aliquando deſtitutus inihancient, & cum in animo concupiſcentia feruet, friget in corpore. Miratis quam multiplici noxa ſecunditas periclitetur, cum homo fit genitalis ſucci diſtinxus inter animalia & paucis admodum deſit commoda partium tempores & conformatio: attende quanta permutatione corpus vñſeruum perturbet vel vna voluptatis eius recordatio: momentè cernes illuc cuncta vergere naturæ ſubſidia, quid genitor ſpiritus ſumimus huius rei arbitri, reliquos ſibi congeneres vocat, qui fuit in ſuperis partibus calor, præceps ad infernas deuoluitur, flutens ſeruum ſuccingit, vtereri ſpongia flatu creſcit in ſolidum robur, non perpetuo ſanitatis ſigno, quia hæc pariter conuenient ægris & ſanis, niſi infestet pedum perfrigeratio, quam vitare oportet, quifquis mulierem vel ſomnum initurus eſt. In vitroque etiam cum ſuit ſudor, non manant feminis proſtruunt, neque cum ſpiritus eo in operis feruidos alio raptat mentis ægritudo, que plurima in amantibus. Hunc animus impar, odium & obtrœctatio à corpore diſſociat; illi effera cupiditas moratur gaudia, vel Veneris ludibrio eneruat; eſt quem iniquus pudor angit ſi forte non exprefſire dulcedinem, atque huic frigidus coit in praecordia ſanguis; tum operis defecti conſcientia vcoerdem intrat metus, & peruelsa mente ad ſuperflitionem pronus, ſuique impotens maleficiū incuſat, neficiū hæc eſſe mentis virtus, que breui tempore emendet amica coniugis conſuetudo, vel ſpes, quia ſi inopina affulſerit, poſta formidine, ſecuro virilitatis experimento docet alieno ſcelere obſtrigi non posse, aut funerari partem illam in qua reficit *τὸ ἵπποτον πάντας εἰ τῷ οὐρανῷ*.

Ergo lafcinum non impedit Coitum.

Proponebat Lutetiae MICHAEL DE LA VIGNE, Parisinus. A. R. S. H. M. DC. XLIX.

DOMINI DOCTORES DISPV TATVRI.

M. Paulus Conrois.

M. Petrus Morau.

M. Guillelmus Petit Sch. Prof.

M. Ioannes le Preouſt.

M. Nicolauſ Crefpon.

M. Ioannes Couſin.

M. Ioannes Vacherot.

M. Claudius Seguy Med. Regis Chr. Ord. & Reg. Reg. prim.

M. Simon le Lettier.

